SvenskaCanadaTidningen

Utgifven hvarje onsdag af CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD. 825 Logan Avenue. Winnipeg, Man. Telefon Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerad bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Inskickade prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlofningsannonser, Önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 2 Augusti, 1916.

Välkommen!

David Bergström — det namnet har god klang i demokratiska svenskars öron. Det var därför svensk-canadensarne, hvars öfvervägande majoritet är demokratiskt sinnad, för öfver ett halft år sedan med glädje hälsade nyheten, att dr. Bergström utnämnts till Sveriges förste generalkonsul i Canada. De voro äfven förvissade om, att den mannen med sin erfarenhet, kapacitet och pondus skulle blifva i stånd att uträtta mycket för förbindelsen mellan Sverige och Canada, och att han på ett värdigare sätt än kanske någon annan skulle förstå att representera deras gamla fosterland i det nya. Och deras förhoppningar ha icke häller slagit fel. Under den korta tid dr Bergström varit på sin nya post, har han bl. a., trots krigstidens svårigheter, flera gånger hunnit för utrikesdepartementet i Sverige påpeka en hel del saker, som äro af stor vikt för de svenska inträssena i Canada, nu senast den svenska handeln på Canada efter kriget. Och man kan taga för gifvet, att det svenska utrikesdepartementet lyssnar till en röst sådan som dr Bergströms, om nu också icke den nuvarande svenska regeringen gillar det politiska parti, hvars kanske främste personlighet dr. Bergström idag är.

När dr. Bergström nu i dagarna för första gången anträder en resa, som kommer att sträcka sig genom västra Canada, och hvilken han ämnar göra till en studieresa, är det att hoppas, att han får se en glimt af detta lands oerhörda rikedom och resurser. Det är att hoppas, att denna resa icke blott för honom personligen blir till nytta och nöje utan äfven för det land, hvars främste representant i Canada han är. Med sin vakna och tränade blick skall dr Bergström säkerligen under dessa korta veckor förmå absorbera mycket, som kan komma de svensk-canadensiska förbindelserna till nytta.

Canada har ju blifvit ett nytt hem, ett nytt fosterland för tusen och åter tusen svenskar. Dr. Bergström, som väl knappast förut haft tillfälle att komma i närmare beröring med något större antal svenskar på denna sidan Atlanten, skall säkerligen nu möta en hel del, skall få se, huru svenskarna i Canada hafva det, huru de lyckats i lifvets strid i det nya landet. Vi äro öfvertygade om att dr. Bergström skall finna, att mycket af det, som förr i tiden sagts om svenskarna härute i hemmapressen, icke häller streck. Det är icke godt att profetera, men vi äro öfvertygade om att en person med dr. Bergströms läggning skall se, att svenskarna i Canada äro ett präktigt och duktigt folk. Vi hoppas, att svenskarna på de platser, dr. Bergström besöker, förstå att värdigt mottaga honom icke blott såsom Sveriges främste representant utan äfven såsom den moder Sveas store son han är.

Det är en synnerligen lämplig tidpunkt dr. Bergström valt för sin resa. Väderleken brukar ju i augusti månad i allmänhet vara den bästa möjliga. Han får äfven tillfälle att se något af den oerhörda nationalrikedom, som markens gröda utgör. När han blickar ut öfver dessa ändlösa vidder af gulnande sädesfält, på hvilka västra Canada är så rikt, skall han nog äfven minnas, att många af dessa fält ägas och odlats af svenska män. När han ser de många vackra farmarna, har han rättighet att tänka, att mycket af detta bär vittne om svensk energi och idoghet, i det icke få af dessa farmar ha svenskar till ägare.

Herr Generalkonsul! Vi hälsa Eder och Eder familj välkomna till Winnipeg och västra Canada.

Hagelförsäkring.

Många och häftiga åskväder ha i år gått öfver Canada, och allt tyder på att vi få mer af dylik väderlek. Dessa åskstormar ha i flera fall varit åtföljda af häftiga hagelbyar, hvilka här och där i västern anställt ganska afsevärd skada. Det torde därför vara på sin plats att uppmana alla svenska farmare, hvilka icke ännu försäkrat sin gröda mot hagel, att nu genast göra det. Det kan lätt inträffa, att en farmares hela gröda, strax innan den skall bergas, totalt förstöres af hagel. Resultatet af ett helt års arbete och möda kan på några få ögonblick förstöras. Ett helt års förhoppningar kunna på en liten stund omintetgöras, det som en hel familj kanske för ett helt år skulle lefva af, ryckas ifrån dem.

Se därför till, att ni har eder gröda försäkrad mot hagel! Och hvad ni i detta afseende gör, gör idag!

Hetsen i Sverige mot Ryssland och England.

I denna högst aktuella fråga har den ansedda tidningen Forum i Sverige gjort ett inlägg, som kan vara värdt att citera. Det är af följande lydelse:

Dag ut och dag in har en del af vår press skrifvit om Ryssland och England som om de voro hart när våra fiender. De ha oförtrutet drifvit satsen att våra intressen sammanfalla med Tysklands. Dessa uttalanden ha funnit väg både till den ryska och den engelska pressen. Det har hamrats in i den ryska allmänhetens medvetande att Sveriges intressen äro Tysklands och att vi själfva finna det naturligt, ja, naturnödvändigt, att Ryssland öfver Skandinavien söker sig väg till en isfri hamn. Det har predikats att det är vår plikt att befria Finland — det är som om man velat göra sitt yttersta för att ge den ryska chauvinismen vatten på sin kvarn, när den fablat om finska separationsträfvanden, uppmuntrade från Sverige. Och på samma sätt som denna reservlöjtnantspolitik i den ryska pressen presenterats som uttryck för svensk opinion har den också gjort det i den engelska. Och man får komma ihåg hvilken roll den allmänna opinionen spelar i engelsk politik. Den påverkar alltid regeringens åtgärder. Och det ligger för engelsmännen nära till hands att tro att den allmänna opinionen spelar samma roll i andra länder som i deras eget. Det fordras mycken naivitet för att inbilla sig att denna den svenska pressens arroganta ton varit oss till nytta. Det yttrades visst för någon tid sedan något om att Ryssland nu fått respekt för oss eller rentaf fruktan. Ja, om man gläder sig åt att den ryska faran blir en verklighet för oss, så kan man ju betrakta denna "fruktan" som ett glädjeämne. I annat fall inte. Man får väl antaga att ingen inbillar sig att den svenska pressens ton skulle ha varit oss till gagn såsom ägnad att drifva England till större medgifvanden än det eljest skulle vara benäget för. Det är nog ganska lyckligt för oss att så icke varit förhållandet. Ty hvilket inflytande skulle det ha på Englands politik mot vårt land, om det i stället för att utgå från att vi under en korrekt och lojal neutralitet tillvaratage våra egna berättigade intressen skulle räkna med att folkmeningen här vore sådan att Sverige endast med möda kunde afhållas från att kasta sig in i kriget? Under hvilken af dessa förutsättningar tror man att England skulle vara mest böjdt för att lojalt respektera våra intressen? Att hålla på sin rätt är en sak, att bluffa är en annan och ett utrikespolitiken föga rekommendabelt tillvägagångssätt. Lyckligtvis kan ju vår regering mot de förlöpningar som en del af pressen excellerat uti, visa icke blott på sin egen, utan också på riksdagens hållning. Praktiskt taget var folkrepresentationen enhällig i sitt afvisande af all krigshets. Man får väl hoppas att det så småningom skall bli den europeiska opinionen klart att krigshetsarna utgöra ett försvinnande fåtal af det svenska folket. Det måste klargöras att Sverige icke bestämmer sin hållning efter några lösa antaganden om stridens slutliga utfall, utan följer de raka och klara linjernas politik, som för en liten stat är den enda verkligt kloka och framsynta.

Handelskriget efter freden.

Det skulle vara en orimlig fordran att af någon af de nu krigförande staterna begära samma betraktelsesätt i fråga om relationerna till fienden som under normala tider. Hvar och en anser sig stå i en strid på lif och död; det gäller blott att rädda lifvet, och hvad som senare kommer att följa må öfverlämnas åt framtiden, när katastrofen väl är öfverstånden, skrifver "Dagens Nyheter" i Stockholm.

Det ser då ut som den rena motsatsen mot detta, när man finner ententemakterna, på grund af erfarenheterna före kriget, redan nu lägga rådslag om huru de skola inrätta sin handelspolitik efter krigets slut. Det torde dock vara klokast att vid bedömandet af dessa förhandlingar och beslut hålla klart för sig att de stå under krigspsykosens tecken. När uppgörelsen en gång skall ske, kommer gifvetvis det nyktra förståndet åter till ordet. Situationen på slagfälten, den s. k. krigskartan, må då se ut huru som hälst — när det gäller att lägga grundvalarna för de internationella förhållandena efter kriget, komma de däraktiga stora orden af sig själft att krypa i skrinet. De som bedyrat att de efter freden gärna äro villiga att underkasta sig förluster, blott de veta att den nuvaranden fienden lider ännu mer däraf, komma så snart fredsfördraget en gång är undertecknadt att automatiskt företaga en omvärdering af värdena. Ingen kommer att fasthålla vid att han gärna skadar sig själf, blott han kan hoppas att därmed skada den förra fienden. Tron på att man kan förändra produktionens och omsättningens lagar, att under fredstid någon annan regel kan komma att gälla än att hvar och en försöker köpa den bästa vara till billigaste pris, fullkomligt dafsedt dess ursprungsbeteckning, kommer att brista som en säpbubbla. Dessa lagar ha för handel och samfärdsel karaktären af naturlagar; man kan väl för att gynna enskilda intressen på särskilda punkter bekämpa dem med en restriktiv lagstiftning, men i det stora helt trotsa de alla sådana försök att vrida tillbaka visarna på utvecklingens urtafla. Om någonting är klart och bevisat på samhällsföreteelsernas område, så är det staternas ömsesidiga ekonomiska beroende af hvarandra. Afsättning och utbyte stat och stat emellan utgöra det ekonomiska lifvets andetag. Man kan ej strypa någon utan att beröfva sig själf den luft som behöfs för att andas.

Dessa lagar tillhöra nationalekonomiens a b c. Endast krigspsykosen kan försöka rida spärr emot dem. Dess bättre inses denna enkla sanning också fullt och klart i det land som ensamt skulle ha i sin makt att åtminstone för någon tid rubba de normala förhållandena, nämligen i England, världshandelns medelpunkt före kriget och utan allt tvifvel äfven efter detsamma, huru än utgången på slagfälten må gestalta sig. Detta finner man med all önsklig klarhet uttalat i de språkrör för den engelska opinionen som bevarat ett kallt och klart hufvud under den allmänna upphetsningen, som t. ex. den gamla goda liberalismens hufvudorgan, Manchester Guardian, en af de få tidningar som icke lätit sig ryckas med i hvirfveln, utan ännu håller sig fast på det sunda förnuftets ankargrund. I grund och botten har den nog många meningsfränder bland sina presskolleger, fast de nu spela Nikodemus' roll. Dess ord behöfva därför icke tas som en ropande röst i öknen; den uttalar blott hvad de många andra tänka, fast de icke tro sig om att själfva utsäga.

I Manchester Guardian finner man emellertid en, med all hofsamhet i formen, i sak dräpande kritik af besluten vid den ekonomiska konferensen i Paris, särskildt hvad gäller förhållandena efter fredsslutet. Dessa karaktäriseras kort och godt som ett försök att fortsätta fiendskapen sedan den bör vara slut. De äro också fullkomligt i strid med all logik. Om utgången på slagfälten blir den som England och dess allierade önska, är denna nya handelspolitik ett öfverflödigt kampmedel; i motsatt fall blir den omöjlig att genomföra. I de mellanliggande fall, då den kan tänkas komma till tillämpning, blir den liktydig med att göra fredsslutet till ett väpnat stillestånd, icke en varaktig fred. Ekonomiskt sett kommer den icke att stärka, utan att försvaga ententemakterna; de enda som möjligen komma att förtjäna på den äro de neutrala, som redan riktat sig tillräckligt genom kriget. Om man, låt vara blott för en öfvergångsperiod, söker utestänga den tyska exporten från ententeländerna, så blir resultatet endast det att den under denna tid så fullständigt eröfrar den neutrala marknaden att denna sedan går förlorad för den engelska konkurrensen. Om Pariskonferensens beslut gått ut på att söka skapa frihandel ententemakterna emellan, så hade den kanske haft en chance att lyckas. Men intet sådant är ifrågasatt. England ger redan nu genom sin frihandel samtliga sina allierade alla de förmåner de kunna önska sig. Någon reciprocitet i den vägen har Pariskonferensen icke föreslagit. Dess enda riktlinje är att genom afspärrningstullar eller andra hinder för varuutbytet hålla centralmakterna utanför. Den tankegång som behärskat konferensen hvilar alltigenom på en protektionistisk grundval, och de små ansatser som gjorts för att underlätta samfärdseln mellan ententeländerna — i sig själfva värda allt erkännande — medföra ingen ändring i hufvudsaken och förbli därför radikalt oförenliga med Englands intressen.

Denna kritik förtjänar beaktande. Hvilken omvärdering af värdena än världskriget må ha åstadkommit — när det en gång kommit till ett slut komma de ekonomiska lagarna att åter blifva gällande.

DAMERNAS kjolar äro i år så korta, att det vid biljettförsäljning kan möta svårighet att afgöra, huruvida vederbörande är berättigad till barnbiljett eller icke.

•

Tyskland kanske snart önskar, att det funnes mera af Haig än Haig.

•

Med ett: "hjärtligt välkommen!" hälsa säkerligen de flästa svenskar i västra Canada dr. David Bergström.

•

En svensk missionär, tillhörande ett visst svenskt kyrkosamfund, höll nyligen ett föredrag i Winnipeg om världskriget. Ett kortare referat af föredraget förekom i den engelskspråkliga dagtidningen "Manitoba Free Press." Detta var med största sannolikhet författadt och insändt af en svensk, och vi tro oss veta, hvem den person är, hvilken gjort sig så mycket besvär. Enligt referatet skulle missionären ifråga på det högsta ha prisat Storbritannien och tagit afgjordt parti för detta land mot Tyskland. Man har sagt oss, att föredragshållaren är svensk medborgare. Om så är förhållandet och referatet rätt återgifver föredraget, är det ju ganska tydligt, att denne missionär gjort sig skyldig till en ganska stor taktlöshet. Ty det är väl knappast juste, att en medborgare af ett neutralt land midt under brinnande krig offentligen tager parti för ett af de krigförande länderna under besök i ett främmande land.

•

Sven Hedin har — med rätta — blifvit illa åtgången för sitt taktlösa uppträdande i Tyskland. Men om svenskar af andra sympatier i detta krig än Hedins göra sig skyldiga till samma förseelse, borde de tala tyst om honom. I det ofvan refererade fallet får man emellertid trösta sig med, att säken knappast kan få några obehagliga följder, då ju den felande personen — i motsats till Hedin — var en ganska obetydlig herre.

•

Den amerikanske journalisten Arthur Ruhl har nyligen besökt Ellen Key i hennes hem vid Vättern. I tidskriften "Collier's" återgifven han på ett i det stora hela förtjänstfullt sätt sina intryck från detta besök. På ett ställe säger han, att de konservativa tidningarna i Sverige kritiserat Ellen Key för hennes osvenska eller ententevänliga hållning.

•

Detta är nog ganska riktigt, ty enligt dessa tidningars åsikt är numer allt, som icke är tyskt, ej riktigt svenskt. Men en annan sak är, såsom mr Ruhl påpekar, att denna kritik är obefogad, ty Ellen Key har ej gjort sig skyldig till något partitagande. Hon har kritiserat Tyskland, men hon har äfven kritiserat de andra krigförande länderna. Med andra ord, hon ser på detta krig alldeles opartiskt, och hon känner allt för väl till de krigförande folken för att svälja den vanliga hatkampanjen mot någondera sidan.

•

Mr Ruhl påpekar, att Ellen Key varmt sympatiserar med Romain Rolland, hvilkens åsikter i det stora hela äro hennes. I sitt hem har hon ett porträtt af den ädle fransmannen, och hon talar gärna om honom. Hon sade bl. a., att hans mod är ett bland de svåraste tänkbara — modet att sätta sig upp mot tidvågen i ens eget land i krigstid.

•

Ellen Key har i mångt och mycket spelat en liknande roll som Rolland, ehuru hon icke bor i ett krigförande land. Som få svenskar har hon predikat själarnes neutralitet. Mothugg har hon i likhet med Rolland visserligen rönt, men hennes röst har klingat lika klar och oförfärad. Och när en kvinna, hvilken är en af de få kvinnor, som äga världsrykte, talar, lyssna många. Det är att hoppas, att än fler vilja lyssna.

•

Något post festum kanske följande kommer, men det skadar nog icke att ändå beröra ämnet. En af Winnipegs mera bemärkta präster sade i samband med utnämningen af härtigen af Devonshire till Canadas generalguvernör, att tiden nu borde vara inne för konung George att utnämna en canadensisk man till general-guvernör. Vi instämma till fullo i detta. Med all aktning för härtigen af Devonshire så tro vi dock, att man kunnat finna en canadensisk man, en vanlig "Mr.", som lika bra — om icke bättre — kunde ha skött den höga sysslan. Canada är ett demokratiskt land, och dess folk känner ingen större vördnad inför höga engelska titlar.

•

Apropå den nyligen firade 100-årsdagen af professor Skytteanus W. E. Svedelii födelse må återges följande historiett:

Gubben Sved skulle en mörk kväll leta rätt på några böcker i ett bokskåp, som var försedt med dörrar utan glasrutor. Gubben förde med sig ett ljus, som han rätt hvad det var i tankarna placerade på en hylla inne i bokskåpet, hvarpå han stängde bokskåpsdörren. När han omsider vaknade upp ur sina grubblerier, upptäckte han till sin fasa, att omkring honom rådde det djupaste mörker. Utom sig af förskräckelse började han af alla krafter ropa på hjälp.

Anledningen:

Gubben trodde, att han blifvit blind...

•

Det har nog förvånat åtskilliga af Söndags-Nisses läsare, att Hasse Z:s bokrecensioner undantagslöst varit berömmande. De ha nästan alla varit ungefär detsamma som tack för den insända boken! Nu lämnar han emellertid i ett enquetesvar i Dagens Nyheter en förklaring, som enkelt och simpelt lyder så här:

"Den kritiken som berömmer är bra. Den som klandrar är dålig.

Jag tror, att detta är hvarje författares (och författarinnas) innersta mening. Åtminstone är det min. De författare, konstnärer och skådespelare, som påstå sig aldrig läsa kritik öfver sina egna alster, tillhöra de människor, för hvilka sanningen icke är det enda afgörande här i lifvet.

Då jag uppträder som kritiker är jag icke opartisk. Jag är bunden af en mängd hänsyn. Om jag känner en konstnär eller en författare, så säger jag ogärna något ofördelaktigt om hans verk.

Jag tiger hellre. Vi må bättre af det förfaringssättet, både jag och konstnären."

Hasse är både författare och kritiker. Och det finns nog en och annan som i denna dubbla egenskap hyllar Hasses princip. Hvilken är mycket behaglig för författarna. Men hur går det med litteraturen i längden?

•

Prosten: — Hvem förledde de första människorna?

Flickan: — ? ?

(Kamraterna hviska ifrigt: säj djäfvulen!)

Prosten: — Kan du inte säja det, så kan du gå din väg och komma igen nästa år.

Flickan ger sig i väg. Men kommen i dörren, vänder hon sig om och säger gråtande: — De va' djäfvulen.

N. F. B.

WINNIPEG CASH PRICES.

July 31st, 1916.	Spot. prices.	Prev. prices.
Wheat —		
No. 1 Northern	125¼	125⅝
No. 2 Northern	123¼	122⅝
No. 3 Northern	118½	117⅝
No. 4	114¾	—
No. 5	109¼	—
No. 6	101¾	—
No. 1 rejected seeds	—	119¼
No. 2 rejected seeds	—	117¼
No. 3 rejected seeds	—	112¼
No. 1 tough	114¾	113¾
No. 2 tough	112¾	111¾
No. 3 tough	109¾	109¼
No. 1 smutty	116¾	116¼
No. 2 smutty	114¾	114¼
No. 3 smutty	108¾	108¼
Oats —		
No. 2 C. W.	55⅝	44⅞
No. 3 C. W.	43	44¾
Ex. 1 feed	42½	43½
No. 1 feed	42	—
No. 2 feed	42	42
Barley —		
No. 3	72	72
No. 4	67½	67½
Rejected	61	61
Feed	61	61
Flax —		
No. 1 N. W. C.	183½	184
No. 2 C. W.	180½	181

Dr. C. C. JEFFREY

ber att få meddela, att han öfvertagit

Dr. MOXNES'

TANDLÄKARKLINIK

620½ MAIN STREET, Tel. Garry 3030. WINNIPEG.

Engelska, tyska, svenska, norska, franska och polska talas.

Affären är förlagd till samma lokaler.

Speciell uppmärksamhet ägnas patienter från utanför staden.

ALLT ARBETE GARANTERAS

DÖFVA!

Otaliga personer i gamla landet och här, som voro döfva eller lomhörda, åtnjuta nu fullständig hörsel genom att begagna mina konstgjorda "Tympanums", och många som hade en förfärlig susning, så att de icke kunde sofva, äro nu befriade från obehaget. Priset är nu så lågt att äfven den obemedlade kan komma i åtnjutande däraf. Tillskrif mig för upplysning.

L. MÖRCH, 270 West 131 St., New York.

BREFLÅDA.

F. d. Kalfbo. — I Winnipeg finnes ingen svensk järnhandel. Svenska knifvar o. dyl. kunna dock erhållas hos Salumagasinet, 208 Logan ave., Winnipeg.

ÖNSKAS.

Tjänsteflicka (general servant) för liten familj. Ingen tvätt. Sök hos Mrs. Robertson, 47 Harvard ave. Tel. Ft. Rouge 1241.

FARM TILL SALU.

En 160 acres farm till salu 5 mil från staden Masinen. 4 hästar och 11 nötkreatur. Säljes nu genast. Närmare upplysningar får af ägaren. Tillskrif J. G. FALK, Danvess P. O., Man.

Tel. St. John 1517 — Allt i den elektriska branschen

ELMWOOD ELECTRIC CO.

Elektriska kontraktörer.

A. SADDINGTON - MANAGER

Specielt uppmärksammas uppsättandet af Ledningar för Ljus och Lampor i färdigbygda hus. Lampor finnas.

188 TALBOT AVE. ELMWOOD

GEVÄRS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.

Johnson & Stiller,

BAGGAGE TRANSFER FLYTTNING UTFÖRES.

Phone Garry 244. 294 Park Street.

WINNIPEG, MAN.

EFTERLYSES.

WILHELM LARSON EFTERLYSES. Hans sista kända adress var Burns and Jordan, mile 104, B. C., via Edmonton, Canada. Han lämnade denna plats d. 15 januari 1915 och har sedan icke afhörts. Om han själf eller någon som känner hans adress, läser detta, haf godheten tillskrif Estrid Flink, 17 Park Road, Belmont, Mass., U. S. A.

SIDENRESTER för edert syarbete till julen för 10c. per paket eller 3 för 25c. Hvarje paket innehåller ett stort urval af stycken af god storlek för allt slags lapparbete.

Broderailke. Stor varietet af färger i hvarje paket. Stor valuta. Pris per paket 10c. eller 3 för 25c.

SPECIALTIES SALES CO.
P. O. Box 1836 Winnipeg.

KRÄFTA

Tumörer och lupus behandlas med **framgång utan knif** och smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller eftersk rif fri illustrerad bok.

Dr. Williams Sanatorium, 2900 University Ave., Minneapolis, Minn.

En Läkare i Ert Hem.

För $1.00 en $2.00 utrustning med professor Suttons läkemedel. Per post.

2 blod- och systemrensare	$1.00
1 låda örtsalva	.25
1 hufvudvärks o. katarrespiratör	.50
1 tandvärksmedel	.25
	$2.00

Detta erbjudande varar endast fyra veckor.

Adress: 229 Pacific Ave., Winnipeg, Man.

CLARK-LEATHERDALE CO., LTD.

Begrafningsdirektörer och balsamerare.

232 Kennedy St., Tel. Main 8221, Winnipeg.

Angelägen. Edert bref kan icke publiceras, då det innehåller en anklagelse om ohederlighet mot viss person.

LÄKARE.

418—417 Pritchard Ave. Winnipeg Tel. St. John 474.

DR. B. GERZABEK

LÄKARE

som erhållit diploma i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.

SPECIALIST

för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvorna, könsorgan och fruntimmerssjukdomar, särskilt förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privatsjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.

Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m., 7—10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,

Skandinavisk läkare.

KONTOR: DOMINION BANK, 678 Main Street (Alldeles bredvid Gordon-Mitchells apotek).

Kontorstelefon: Garry 4284.

Privattelefon: St. John 234.

DR. McFARLEN,

312 Nairn Ave., Tel. St. John 866. Ofvanför Elmwood Drug Store.

KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson

LÄKARE.

Cor. William and Sherbrooke.

Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.

Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 769.

J. A. McTAVISH, M. D.

LÄKARE OCH KIRURG.

Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave. Elmwood, Winnipeg.

Kontorstimmar: 8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.

Tel. St. John 1047 eller St. John 187 dag eller natt.

DR. J. STEFANSSON

Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.

401 BOYD BUILDING, Hörnet af Portage ave. och Edmonton.

Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

Dr. R. L. HURST

Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, narv- och kvinnosjukdomar.

Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave. midt emot Eatons. Telefon Main 814.

Kontorstid: 3—5 och 7—9.

Bostadstelefon Garry 1175.

SKANDINAVISK ADVOKAT.

Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132 Residens, Sher. 4440.

A. M. BOYLE, L.L.B.

Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc. 514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN

Advokat och Patent Solicitor

Farmers Building, Winnipeg, Man.

utförer alla slags juridiska uppdrag och skaffar patent på uppfinningar.

Telefon Main 5142. Privattelef. 2357

SKANDINAVISKA ADVOKATER

811 McArthur Bldg.

Telefoner: Main 4503 och 4504.

ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.

P. O. Box 1656.

WINNIPEG, MANITOBA

A. S. BARDAL

BEGRAFNINGSBYRÅ.

Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.

HYRESKVERK.

Första klassens droskor.

Kontorstelefon: Garry 300 och 375.

Bostadstelefon: Garry 2151.

BARDAL BLOCK.

843 Sherbrooke Str., Winnipeg.

卐卐卐